

N:o 145.

Af herrar **J. Bromée** och **J. Nordin**, om förhöjning i afgiften för enskilda bankers sedelutgifningsrätt.

Under sistlidne lagtima riksdag beslöts, att den afgift, enskild bank med sedelutgifningsrätt vore skyldig att förutom bevillning af fast egendom samt af inkomst erlägga, skulle höjas från 3 kronor till 5 kronor för hvarje tusen kronor af det högsta belopp af bankens sedlar, som på en gång under näst föregående året varit utlemnade i rörelsen. Men denna höjning, som i och för sig var ganska obetydlig, om tillbörligt afseende fästes på den vinst, sedelutgifvande banker i allmänhet hafva, skedde ingalunda — som hvar och en väl vet — med fästadt afseende på de nya förhållanden, som sedan dess inträdt, och de nya kraf och uppoffringar, som, hvad penningar vidkommer, ju hufvudsakligast skulle drabba de mera förmögne för att de skulle kunna bäras. Höjning i både bevillning å fastighet samt af inkomst beslöts äfven vid urtima riksdagen, och nu föreligger förslag i kongl. propositionen till ytterligare betydlig höjning på samma, icke ens undantagandes de små, förut ganska tungt beskattade jordbruksfastigheterna, men något förslag om höjning af afgiften på de enskilda bankernas sedelutgifningsrätt föreligger icke. Det torde väl icke kunna förnekas, att de personer, som drifva den enskilda bankrörelsen i vårt land, äro i allmänhet bland de allra burgnaste och mest lyckligt lottade i ekonomiskt hänseende, samt att det är uppenbart, att den vidsträckta sedelutgifningsrätt, som de enskilda bankerna för närvarande hafva sig medgifven, är för dem mycket vinstgifvande.

Då det nu erfordras nya och stora summor till landets försvar, och jordbruket och delvis andra näringsgrenar derfor redan betungats och torde nog komma att ytterligare betungas, så anse vi det vara med billighet och

rättvisa förenadt, att afgiften för enskilda banker med sedelutgifningsrätt jemväl höjes med ett hundra procent.

Med stöd af det här anförda tillåta vi oss vördsamt föreslå,

att Riksdagen, med ändring af derom nu gällande stadganden, beslutar, att från och med år 1894 afgiften för de enskilda bankernas sedelutgifningsrätt skall höjas från fem kronor till tio kronor för hvarje tusen kronor af det högsta belopp af bankens sedlar, som på en gång under näst föregående året varit utlemnade i rörelsen.

Stockholm den 28 januari 1893.

J. Bromée.

J. Nordin.

N:o 146.

Af herr **J. Bromée** m. fl., *angående användning af viss del af bankovinsten för statsverkets behof.*

I Kongl. Maj:ts till innevarande Riksdag aflåtna nådiga proposition angående statsverkets tillstånd och behof föreslår Kongl. Maj:t Riksdagen att för statsverkets behof må till utbetalning vid den tid under år 1894, som af Riksdagen bestämmes, anvisas riksbankens vinst för år 1892, i rundt tal utgörande 2,812,000 kronor. Hittills har det, som bekant, varit Riksdagens åsigt, att åtminstone en betydlig del af riksbankens vinst skulle afsättas för bankens eget behof, eller rättare: för att stärka densamma för att småningom kunna utvidgas så, att banken till slut skulle kunna förlägga landets näringslif det belopp i penningar som därför erfordras. Den af Kongl. Maj:t tillsatta bankkomitén har i sitt underdåniga betänkande, afgifvet under år